

[Finansministeren.]

i 1922 oprettede toldvæsenets fakturakontrol. Desuden har vi jo også mere prisstatistik og i det hele taget flere økonomiske oplysninger til vor rådighed, end man havde for en menneskealder siden.

På grundlag af de erfaringer, man efterhånden har skabt sig på denne måde, mener man nu i toldvæsenet, at tiden er inde til at gøre et stort fremstød for værditolden.“

Disse betragtninger kan også fremføres, forsåvidt angår det nu udarbejdede lovforslag. Og der skulle nu være endnu mindre betænkelighed med hensyn til den praktiske side af sagen, eftersom den her påtænkte overgang til værditold er mindre omfattende end efter forslaget i 1952, som dækkede langt større vareområder.

Jeg skal, forsåvidt angår enkeltheder i det udarbejdede lovforslag, indskrænke mig til at henvisse til selve forslaget og de dertil knyttede bemærkninger. Jeg skal dog tilføje, at dette forslag naturligvis som alle toldlovsforslag rummer enkeltproblemer, hvorom der må råde delte opfattelser, simpelthen fordi interesserne er delte; men sådanne enkeltheder bliver der vel lejlighed til at drøfte i et udvalg.

I forbindelse med fremsættelsen af forslaget om en ajourføring af tekstiltoldsatserne vil jeg gerne meddele tinget, at det er regeringens hensigt at foreslå den såkaldte deponeringsordning ophævet, samtidig med at de forhøjede tekstiltoldsatser træder i kraft. Deponeringsordningen, der blev indført i februar 1951, omfatter praktisk taget alle tekstilvarer; enkelte er dog undtaget, idet de enten er på friliste eller på almindelig bunden liste. Vi var fra vor side meget lidt begejstrede for deponeringsordningen, da den daværende handelsminister i sin tid foreslog den indført. Det er en form for importregulering, som vi ikke har fundet særlig ønskelig. Vi har imidlertid i den tid, der er gået, siden vi overtog regeringen, ladet ordningen bestå, dog med gennemførelse af forskellige lempelser. Ordningen har utvivlsomt i den forløbne tid bidraget til at lægge en dæmper på forbruget af udenlandsk valuta til køb af tekstilvarer. Jeg tror imidlertid, at denne valutaviske virkning også vil være tilgodeset med de foreslåede toldforhøjelser. Regerin-

gen finder derfor, at man nu er nået til et gunstigt tidspunkt for afskaffelse af denne ordning. Tanken er som nævnt, at ordningen skal falde helt bort, samtidig med at toldforhøjelserne træder i kraft, hvilket vil sige, at fra det tidspunkt, tolden er forhøjet, skal der ikke mere finde nogen deponering sted overhovedet ved import af disse varer, og indførslen vil herefter kunne ske på fuldstændig samme vilkår, som indførslen finder sted af andre varer, der henhører under den regionale friliste.

Deponeringsbestemmelserne går som bekendt ud på, at de beløb, der ved udtagelse af importbevilling til tekstilvarer indbetales til nationalbanken, skal henstå spærret i 12 måneder. På grundlag af de bevillinger, der hidtil er udtaget, henstår der i øjeblikket et depositum i nationalbanken på ca. 160 mill. kr. Det vil næppe være ønskeligt at udbetale hele dette beløb samtidig med deponeringsordningens ophævelse; dels vil det medføre et pludseligt og ikke særlig ønskeligt tilskud til pengeforsyningen, dels må man også være opmærksom på, at da importørerne indbetalte disse penge for at få deres importbevilling, var de klar over, at pengene skulle stå fast i 12 måneder. Det er derfor regeringens opfattelse, at man ved ophævelse af deponeringsordningen skal foretage udbetalingen af de spærrede beløb efter udløbet af den på deponeringstidspunktet gældende frist. Dette vil betyde, at de 160 mill. kr. vil blive udbetalt successivt i løbet af en 12 måneders periode, og dette må vist betragtes som en ønskelig og forsvarlig måde at afvikle denne pengespærring på.

Ophævelsen af deponeringsordningen vil betyde en ikke uvæsentlig lettelse for importen af tekstilvarer. Ajourføringen af tekstiltoldsatserne vil imidlertid virke i modsat retning.

Det er vanskeligt at forudsige, hvad netto-virkningen af disse modgående tendenser vil blive, fordi overgangen fra vægttold til værditold vil have en tendens til at medføre en omlægning af importens og produktions sammensætning. Vægttold hviler jo med samme absolutte beløb på billige og dyre varer under samme position, medens værditold varierer efter varernes pris.

Det må endvidere antages, at toldforhøjelser i visse tilfælde kan bevirke, at